

Ohnišťanský zpravodaj

obec.ohnistany@seznam.cz

Obecní noviny

č.48, říjen 2021

Další rok se blíží ke konci

Máme před sebou poslední tři měsíce tohoto roku. Roku, který byl, stejně jako ten předchozí, z velké části poznamenán „slovem covid-19“ a s tím souvisejícími opatřeními. Jak to bude dál, to se uvidí, tak mi dovoluňte zrekapitulovat co jsme stihli a co nás ještě do konce roku čeká.

Rekonstrukce prostor obecního úřadu je již konečně dokončena a děti, ale i důchodci, se mají kde scházet a i knihovna má již vytvořeno své vlastní zázemí. Mateřská škola má svoji novou, veselou podobu a nový název Mateřská škola Sedmíráska. Nechám na vaši fantazii, zda je to název podle kytíček na fasádě nebo podle sedmi dam (krásek), které se ve školce vzorně starají o naše nejmenší

©. Děvčata, díky, povedlo se vám to. Rekonstrukce podlah poněkud zkomplikovala zahájení školního roku, ale když byla zahájena, nevěděli jsme, co nás po vybourání stávajících podlah čeká, práce byly dokončeny v termínu, ale koberce bylo možno položit až v polovině září. A tak začátek školního roku proběhl v trochu nouzových podmínkách a netradičních prostorech, ale děti i kolektiv školky to zvládly na jedničku. Na základě vyhlášeného výběrového řízení byl vybrán dodavatel na akci Přírodní zahrada MŠ, která bude realizována na jaře příštího roku. V projektu Zpevněná plocha pro kontejnery na tříděný odpad jsme požádali o změnu velikosti zpevněné plochy za obecním úřadem na téměř dvojnásobek. Změna byla odsouhlasena a mohli jsme vyhlásit výběrové řízení na dodavatele. Toto výběrové řízení bylo rozděleno na dvě části – první – dodavatel samotných kontejnerů, kde již máme vysoutěženého dodavatele a dodavatel stavební části – zpevněné plochy, toto výběrové řízení bude vyhlášeno v nejbližší době. Projekt Rekonstrukce požární nádrže je ve stádiu žádosti o stavební povolení. Pokud se týká projektu stavebních pozemků v lokalitě Ohnišťany – Jih, připravujeme zajištění potřebných podkladů pro zpracování projektové dokumentace infrastruktury. Projekt kanalizace – v nejbližších dnech by vám měla být doručena k odsouhlasení dokumentace domovních přípojek, která byla zpracovávána od loňského roku. Do konce roku bychom měli vypsát výběrové řízení na dodavatele pro 1.etapu a na jaře příštího roku podávat žádost o dotaci na její realizaci. Pro výsadbu bříz u Pomníku padlých, na kterou jsme získali dotaci v rámci vyhlášené výzvy Výsadba stromů, jsme vybrali den státního svátku, 28.10. a zřejmě jste zaregistrovali, že jsme pomník nechali vyčistit. Pro projekt Třešňovka necháváme zaměřit pozemek a připravujeme celkový koncept. Od září se podařilo znovu otevřít Obecní hospodu, věříme, že nejen na krátkou dobu. Abychom trochu pomohli s jejím rozjezdem, dohodli jsme se, že se pokusíme uspořádat některé z odložených akcí, takže se můžete postupně těšit na odložené valné hromady spolků, 1.společný ples Zetor klubu a Spolku ohnišťanských žen, Maškarní rej pro děti, ... Na začátku září jsme si společně užili již sedmý ročník Srazu traktorů Zetor. Že se tato akce těší velké oblibě není třeba psát, ale to, co se odehrálo letos, nemá, a možná už ani nebude mít obdoby – 53 traktorů a odhadovaných 600 účastníků a návštěvníků. Podrobnosti si můžete přečíst uvnitř zpravodaje a tak pouze napíšu za sebe a za nás všechny - PÁNOVÉ ZETORÁCI, DÁMY ZE SPOLKU A VŠICHNI, KDO JSTE POMÁHALI, DĚKUJI A PATŘÍ VÁM OBDIV NÁS VŠECH, ÚŽASNÁ AKCE, SKVĚLE ZVLÁDNUTÁ (včetně nutné improvizace), MÁME SE ČÍM CHLUBIT. Na této akci byl také poprvé představen náš obecní stánek se znaky jednotlivých obecních spolků, leteckým pohledem na obec a fotkami z našich akcí. Určitě jste jej neviděli naposledy. V neděli 19.září jsme uspořádali vítání našich nových občánků. A na co se můžete těšit ještě do konce roku? Třetího října na Maškarní rej pro děti, devátého října na 1.společný ples Zetor klubu a Spolku ohnišťanských žen, dvacátého listopadu na tradiční vánoční výstavu, na tradiční rozsvícení vánočního stromčeka, na společné zpívání koled.

Protože je toto vydání poslední v tomto roce, přeji vám klidný zbytek roku, krásný adventní čas, pohodové vánoční svátky a nový rok lepší než ten letošní.

Stále platí, že budeme rádi, pokud za námi budete přicházet se svými návrhy, požadavky a nápady.

Můžete využít úřední hodiny (středa 18:00 – 21:00 hodin), náš email obec.ohnistany@seznam.cz nebo náš obecní [facebook](#).

Eva Jiříčková

Společenská rubrika

V posledním čtvrtletí roku 2021 se budou v naší obci slavit narozeniny sedmdesáté páté, osmdesáté, osmdesáté druhé, osmdesáté čtvrté a osmdesáté osmé.

Všem oslavencům přejeme jenom to nejlepší – hlavně hodně zdraví a srdečně zdravíme pana Františka Šperka a pana Jaroslava Novotného, paní Hanu Šulcovou, paní Hanu Novotnou a paní Evu Bačovou.

Pranostiky na 4. čtvrtletí

Říjen: Studený říjen – zelený leden.

Mrazy v říjnu – hezky v lednu.

Krásný říjen – studený leden.

Sněží-li brzy v říjnu – bude měkká zima.

Listopad: Je-li o Všech svatých léto, bývá o Martinu zima.

Když ještě v listopadu hřmívá, úrodný rok nato bývá.

Martin-li se mlhami odívá, mírná zima obyčejně bývá.

Chodí-li svatá Kateřina po ledě, chodí svatý Štěpán po blátě.

Prosinec: Studený prosinec – brzké jaro.

Svatá Lucie noci upije, ale den nepřidá.

Severní větry a červánky učiní zimě brzký konec.

Jsou-li šišky dlouho na stromech, nepotrvá zima dlouho.

Když v prosinci mrzne a sněží, úrodný rok na to běží.

Oznámení obecního úřadu

MÍSTNÍ POPLATKY NA ROK 2021

POPLATEK ZA SVOZ KOMUNÁLNÍHO ODPADU A POPLATEK ZE PSŮ NA ROK 2021

bude vybírán v úředních hodinách **každou středu od 18:00 do 21:00 hodin**,

dále je možné poplatek uhradit převodem **na účet obce č. 1080805339/0800**, jako variabilní symbol uveďte číslo popisné domu.

Dle obecně závazné vyhlášky č. 2/2019 je stanovena výše ročního poplatku za svoz komunálního odpadu **600 Kč na osobu**.

Dle obecně závazné vyhlášky č. 1/2019 je stanoven poplatek **za každého psa 100 Kč**

Sněmovní volby 8. a 9. října 2021

Už to brzy bude! Ano, volby jsou opravdu za dveřmi a skončí doba velkých proslovů a slibů, o jejichž realizaci bud' už neuslyšíme, nebo to bude podle různých dodatečných vysvětlení o něčem úplně jiném! V každém případě je však potřeba se voleb zúčastnit a odevzdat „někomu“ svůj hlas, i když toho člověka nikdy osobně ani neuvidíme.

Pro nás, kdo žije v menších obcích jsou samozřejmě zajímavější a i důležitější volby do místních zastupitelství obecních úřadů - komunální volby. Všichni se známe a tak trochu víme, co můžeme od případných kandidátů, budou-li zvoleni, čekat. Ale tyto volby se budou konat až v roce 2022. Nyní jsou na pořadu volby sněmovní.

Kam se asi budeme dál ubírat? Všechny ty debaty, které jsou ve sdělovacích prostředcích vedeny, nám vyloudí až úsměvy nebo rozhořčení na tvářích. V uplynulých dnech jsem poslouchala, jak páni kandidáti tvrdili, že člověk má mít rád dobu, ve které žije, protože jinou už mít přeci nebude! Z druhé strany stolu však někdo druhý pohoršeně vykřikoval, že nikdy neodpustí lidem, že volili toho, koho zvolili a zničili mu tím jeho život. Doufám, že volit nás půjde většina, a že víme koho volit, abychom žili v pokoji, dostatku, míru a klidu!

Hlavně – už nikdy koronavirus, protože ten je na prasto nevolitelný a může zničit úplně všechno bez ohledu na politická vyznání!

Spěte sladce

Kdesi jsem četla vzpomínání lidí na to, čím vším se dříve zdobily hroby o svátku Dušiček. Mezi jinými dekorativními předměty to byly polštářky a říkalo se jim podušky. Dávaly se hlavně na hroby dětí nebo svobodným lidem. Vyráběly se z krepového papíru, hlavně bílého a kde zemřelé dítě byla holčička byl růžový, u chlapečků bleďmodrý. Na ně se lepily různé ozdoby – andělíčky, hvězdičky, kytičky a sestavovaly se z nich různé nápisy, nejčastěji „Spi sladce“. Vycpávaly se senem. Prý je teď krepový papír velmi nekvalitní, tak pokud se tato věc ještě na ozdobu používá, což je na jižní Moravě, ušijí se z látky, vsunou se do igelitových obalů a používají se vícekrát.

Tradice Památky zesnulých má i svůj vlastní příběh, dodržují se proto, aby se duše tento den mohly vracet na svět živým pomáhat, ale také oplácet těm, kdo jim ubližoval. Hořící svíčky prý pomáhají najít cestu.

Vydejme se také na svou cestu hřbitovem a dobře se dívejme! Třeba takovou bloudící dušičku potkáme!

Bílý polštářek jako symbol nevinnosti dávají v Ratibovicích na hroby dětí.

Četli jsme v minulém Zpravodaji !

Bylo to pozorné, milé a vyjádřilo to dostatečně naši radost z nových sousedů. Ano, buďte vítáni! Uvidíte, že se vám tu bude žít dobře! Jen až se společenský život vrátí do normálu, až se otevře Obecní hospoda a nastane plesová sezóna – bude to hezké a víc se poznáme! Je tu několik společenských center – hospoda, Hasičský dům a hřiště. Jeho altán je k nezaplacení! Jen si u nás, milí noví sousedé, všechno dobře prohlédněte a hlavně, zapojte se mezi nás a věrte, že v případě potřeby můžete zaklepat na kterékoliv dveře a nikde nebudete odmítnuti! Víím to z vlastní zkušenosti!

Je to báječné sledovat, jak se vzhled našich Ohnišťan mění. Například – jak se z návsi stává náměstí – no, tedy – skoro náměstí! Velkou recesi prodělává střed obce. Postavit tam ještě dva až tři domy – dobře – tak aspoň jeden, vždyť třeba i hezky upravená zahrada udělá své! Zvlášť má-li takové krásné oplocení! A až bude upravena ona už několikrát zmiňovaná vodní nádrž – bude to krásné!

Stále však zůstává brzdou všemu onen koronavirus! Jen aby se už nevrátil! O počtu nemocných nám snad povi obecní kronikář – čekám na jeho údaje a novinky!

Ještě chci říci, že také naše „radnice“ se dočkala úprav, vypadá to tam moc dobře! Když už jsem u těch kladných hodnocení – pak velká pochvala stále patří panu Bydžovskému za perfektní údržbu hřbitova!

Samozřejmě, že jsou v obci i různé problémy, ale moc málo jich zůstává nevyřešených! Snad dojde i na období, kdy nebudou žádné!

L. Š.

Tak odpovídám ... odpovědi na článek Tak se ptám... z minulého čísla zpravodaje

V minulém čísle našeho zpravodaje bylo položeno několik otázek, týkajících se činností nebo jednotlivých projektů, které si zastupitelstvo obce naplánovalo. I přesto, že vám tyto informace přinášíme vždy v úvodním článku, níže na jednotlivé otázky odpovím.

Byla už podána žádost o dotaci na výstavbu I. etapy kanalizace?

Vzhledem k průběhu celého roku 2020 a části roku letošního došlo u většiny projektů k velkému zdržení a námi neovlivnitelnému posunu jejich realizace. Toto se netýká pouze kanalizace. Žádost o dotaci bude podána na jaře 2022.

Projekt rekonstrukce požární nádrže na obecních stránkách dosud není.

Projekt rekonstrukce požární nádrže je webových stránkách obce již od dubna tohoto roku v sekci Projekty.

Rekonstrukce veřejného osvětlení je již asi dokončena?

V době vydání tohoto čísla zpravodaje by měla být rekonstrukce opravdu již dokončena.

Fasáda na budově mateřské školy přišla už na řadu.

Fasáda mateřské školy, včetně grafických prvků a nových vnitřních betonových podlah je dokončena.

Proběhlo už výběrové řízení na zhotovitele sběrného dvora?

Pokud se týká projektu Zpevněné plochy pro kontejnery, výběrové řízení bylo rozděleno na dvě části (více informací v úvodním článku). Výběrové řízení na dodavatele kontejnerů bylo vypsané a byl vybrán dodavatel.

Byla podána dotace na opravu další části hřbitovni zdi?

Žádosti o dotace se podávají, pokud je vypsán vhodný dotační titul. Veškeré podklady pro žádost o dotaci na opravu hřbitovni zdi jsou připraveny a jakmile bude vhodný dotační titul vypsán, žádost bude podána.

A co Křížek u staré silnice do Lískovic, dočká se rekonstrukce?

Ano, rekonstrukce je v plánu, máme zpracovanou cenovou nabídku a pouze čekáme na termín realizace po dohodě s paní sochařkou.

Kdy asi nastane vhodná chvíle na výsadbu bříz u Pomníku padlých? Proč se to nestihlo na jaře?

Výsadba bříz byla plánována k nějaké příležitosti, kdy se bude opět možno sejít, a to na jaře možné nebylo.

O kolik se zkrátil obecní rozpočet?

Přesnou částku zatím nevíme, máme pouze odhad. O skutečné částce budeme vás budeme informovat.

Eva Jiříčková

MATEŘSKÁ ŠKOLA OHNIŠŤANY

Ujistěte se si všiml nového kabátku na mateřské školce. Máme novou fasádu a na ní krásné dětské obrázky. Fasáda se začala dělat v měsíci květnu a dodělána byla začátkem měsíce července. Obrázky na ní byly malovány vzhledem k počasí až v měsících srpnu a září. Školka nese nový název „Mateřská škola Sedmikráska“. Dále byly ve školce ve třídě Ježčata vybourány betony a byly zalaty nové. Bohužel se nám tato akce malinko prodloužila, protože počasí nám letos nepřeje, je stále vlhko a podlahy neschnou. A další problém, který se vyskytl byl, že nikdo nevěděl, co se skrývá pod stávajícími betony a když došlo k odkrytí zjistilo se, že se musí bourat víc do hloubky. Tímto se návrat dětí 1. září do MŠ malinko zkomplikoval. Protože betony nadále vysychají fungujeme v tzv. „provizoriu“, které je ale uzpůsobeno dětem tak, aby se v naší školce cítili dobře. Paní učitelky dětem připravily jídelnu v suterénu mateřské školy, krásně to tam vyzdobily a děti, jak víte, přijímají změny velmi dobře, o to lépe, když jsou doprovázeny kladnou motivací zaměstnanců MŠ. Děkuji děvčata, že jste vše s úsměvem zvládla ☺ a děkuji rodičům za obrovskou podporu, spolupráci a trpělivost. Velké poděkování patří Obci Ohnišťany za financování všech oprav, úprav a rekonstrukcí.

V jarních měsících nás čeká ještě celková rekonstrukce školní zahrady, ale to nás na provozu MŠ nebude nikterak omezovat. Všichni věříme, že uvnitř MŠ již žádné velké rekonstrukce nebudou, a že další školní roky budou probíhat již bez stresu zastupitelstva obce, nás i rodičů.

A co nás v tomto školním roce čeká? Budeme s dětmi pracovat podle environmentálního projektu naší MŠ „Lesní království skřítků Dubínka“. Děti si osvojí pravidla chování v přírodě, v lese, budou se učit respektu k přírodě. Prostřednictvím prožitkových činností se budou během vycházek učit v podnětném přírodním (především lesním) prostředí pozitivnímu vztahu k přírodě. Děti se budou seznamovat s rostlinnou i živočišnou přírodou a přicházet na to, že spolu úzce souvisí. Zkoumáním a vlastními činnostmi budou získávat poznatky o lese, učit se vnímat přírodu všemi smysly a především ohleduplnému chování v lese. Nadále budeme pokračovat také v pohybovém projektu „Se sokolem do života“ a „Školní rok s barvičkou“. Budou nás čekat tvořivé dílničky pro rodiče a děti a samozřejmě i pro ženy ze vsi. Tímto jste všechny ženy všech věkových kategorií zvány na tvořivou dílnu **dne 26.10 v 17.00 hodin**. Občerstvení vítáno! Přijďte si posedět, popovídat a vyrobit si něco milého pro radost. Pokud nám epidemiologická situace dovolí, tak děti čekají i divadla, návštěva některé MŠ v okolí a vánoční školní výlet do ZOO ve Dvoře Králové.

ŠKOLNÍ JÍDELNA PŘI MŠ nabízí **od 1.10. 2021** vaření obědů pro seniory, ale i pro veřejnost z obce Ohnišťany, pokud budete mít někdo zájem, přihlaste si obědy na telefonním čísle **736 162 392** u paní kuchařky Pavlíně Urbanové. Ještě zbývá cca 6 volných míst.

Za mateřskou školu Radka Valášková, ředitelka MŠ

Hasiči

Můj příspěvek za hasiče bude krátký, protože nejdůležitější akce související s naším spolkem (hlavně jeho členy), si zasloužily vlastní články. Jednalo se o **Mistrovství České republiky dobrovolných hasičů v disciplínách TFA ve Svitavách a Hasičský pětiboj – Firefighter Combat Challenge** v Telči, kterého se zúčastnili naši borci. K tomu bych chtěl jen dodat, že slyšet 3x pořadatele na mistrovství ČR vyřknout jméno účastníka s přívlastkem člen SDH Ohnišťany, mě zahrálo na duši.

Mimo tyto dvě důležité události stojí za zmínku pouze výjezd naší jednotky k požáru kombajnu ve Starých Smrkovicích. K tomu došlo 16. července po 16 hodině, kdy nás zburcovala siréna a zpráva, o požáru kombajnu na poli za Starými Smrkovicemi. Na místo jsme dorazili opět jako první jednotka. Hořelo zde strniště o rozloze cca 5x5m a přítomní zemědělci oheň drželi pomocí hasičích přístrojů pod kontrolou. Započali jsme s hašením a za 5 minut bylo po požáru. Poté dorazili profici z Hořic a Nového Bydžova. Ti alespoň jeli zkontrolovat kombajn, který odpojí lištu a odjel z pole, aby nedošlo k jeho zahoření. Kolem 16:40 ohlásil velitel likvidaci události. Příčinou požáru byla technická závada - v důsledku vniknutí pevné překážky do stroje vznikla jiskra a od té chytlo strniště.

Další události jako Výroční valná hromada sboru a dětský maskarní bál se uskutečnily až po uzavěrci zpravodaje, a tak se k nim vrátíme v zimmím vydání.

Z. Chalupa

Už několik let sleduji se zájmem různé zmínky pana Mgr. Davida Snopka, Petra Novotného, Adama Jiříčka a asi ještě dalších členů SDH, o kterých ani nevím, že jsou také účastníky mně neznámých soutěží. Z popisu plněných disciplín se mi dělá „husí kůže“ a je mi na omdlení! Vždyť snad ani není možné, aby to lidské tělo dokázalo a vydrželo při tom pohromadě!

Letos „naši hoši“ zase řádili na různých místech naší republiky, velice je obdivuji a kladu si otázku: Proč tuto soutěž neuspořádat také u nás? Začít se může v menším rozsahu, ale pro „železné hasiče“ by se taková soutěž dala, po postupné přípravě, uspořádat. S tím byste si určitě poradili! Nechá se tam různě experimentovat v disciplínách, jako to vymysleli na příklad v Bělči. Muži tahali Evžena, což je panák v průměrné váze člověka 80 kilogramů. Ženy nesly „víkendový nákup“ – dvě závaží od traktoru.

Smyslem soutěže TFA – nejtvrší hasič přežije, je co nejvíce simulovat zásah v krizových situacích. Celé toto dění by se mohlo u nás jmenovat Memoriál nositele titulu „Zasloužilý hasič“ pana Vladimíra Novotného. Nakonec - slavných a nezapomenutelných hasičů tu bylo a je hodně, mohu vám jich na místě vyjmenovat několik. Všichni by si zasloužili být takto veřejně připomínáni!

P. S.

U nás se dělá něco podobného a říká se tomu Crossfit hry Ohájo! Ale, asi to je podle názvu něco jiného – ostatně – abych řekla pravdu, vůbec nevím, co to je! Ba, neví to téměř nikdo, mnoho čtenářů se mě ptá, co to je a kdo to pořádá.

Prosím – neznělo by lépe třeba – Železný hasič? Proti akci samotné a její náplni nic nemám, je to chvályhodné – a ten název? To je asi věc osobního názoru!

L. Š.

Obecní hospoda

Ptáte se, kdo je tato mladá sympatická šaramantní dívka?

To je, prosím, nová ohnišťanská hostinská, která naši Obecní hospodu otevřela dne 3. září 2021 - po téměř jednoleté přestávce. Za všechno může koronavirus a z něj vyplývající omezení, která tak otrávil tehdejšího hostinského pana Syříště a ten to raději vzdal!

Slečna Spudilová - se vzdorovitostí mládí, se tomu postavila čelem a řekla si - já to zkusím a to bychom se podívali, kdyby to opravdu nešlo! Když první onen dlouho očekávaný den zahájení provozu přišel, byla hospoda plná hostů. A každý byl nabitý dobrou náladou! Ptáte se, jaké pivo teče? Radegast 10, Kozel 11 a na víkendové večery je připravena

Plzeň. Máte-li chuť na vínečko, pak i toho je připraveno několik značek a druhů - suché, sladčí - bílé i červené. Také na vás čeká více než 10 druhů destilátů, ale i nejrůznější nealko nápoje. Hlady v této hospůdce taky neumřete! Je zde připraveno několik druhů "malých" jídel a o víkendových večerech vás nasytí minutkové večere. Na ty se lze i předem objednat.

Dopřejte však, prosím, slečně Spudilové čas, aby si trochu na zdejší provoz zvykla a ona je připravena se přizpůsobit, ať vám, svým klientům výběrem nabízených produktů nebo i otevírací dobou. Až uplyne doba jejího "hájení" začne pořádat i různé kulturní akce a podle jejich obsahu doufáme, že se stane naše hospůdka vyhledávaným místem široko daleko.

Prejeme vám, slečno hostinská, ať se vám vše daří! Nenechte se ničím otrávit - však všichni víme, že každý začátek je těžký!

L. Štraufová

Ještě k obecní hospodě

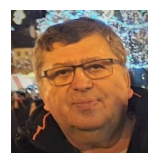
Byl jsem se podívat v den otevření 3. 9. 2021. Částečně ze zvědavosti, ale hlavně proto, že mám zájem, aby hospoda pravidelně fungovala a ne, jako nějaký klub, kde není jasno, kdy je otevřeno a kdy ne.

Otevřeno už bylo před šestou hodinou odpoledne. Kolem půl sedmé večer se zaplnil výčep i salonek.

A to se sedělo snad i venku.

Když už bylo všude obsazeno, přinášeli si lidé židličky ze sálu. Slečna hostinská Spudilová se na tento úvodní nápor připravila a pozvala si s sebou dvě příjemné pomocnice.

Pivo roznášely s úsměvem a včas, nikdo nečekal. Točilo se pivo Radegast 10° a Kozel 11°. Ke cti obsluhy musím říct, že pivo nedošlo, a snad ani nic jiného. O víkendech bude i Plzeňský Prazdroj 12°. Kromě stálého

lístku bylo i další jídlo, asi na objednávku.

První den jsem byl v hospodě nadšen (taky to mohlo být tím ročním abstínentem ☺).

Proto si přeje, slečno Spudilová, vydržte nám, jsme rádi, že tu jste.

Jan Bucek

Vzpomínky na hrdinu.

ského letiště 31 bývalých československých letců na cestu do země, kde bojovali se svými francouzskými přáteli proti společnému nepříteli – fašismu. Genmajr. František Fajtl sdělil, že si prohlédnou letecké základny Camrai a Tours. Na hřbitově v Targette uctí památku československých vojáků, kteří v obou světových válkách zahynuli. Potom se v Paříži a Dijonu zúčastní leteckého dne.

Krátce před odletem překvapil československý letec pplk. František Muller francouzskou posádku letadla C 160 Transall, když přinesl velikou krabici plnou čerstvých koláčů. Hlavní pilot letadla pplk. Salvignol i ostatní je ochutnali. Měli z dárku tak velkou radost, že se nemusela ani do češtiny překládat.

Jak to celé začalo?

Do Polska jsem odcházel koncem dubna 1939. S Láďou Zadrobílkem jsme utíkali přes Ostravu, jeden vysloužilý vlakvedoucí nám dal železničářské uniformy a tak jsme se dostali do Bohumína jako brzdaři na nákladním vlaku. Bilet do Krakova poproše – tuhle větu nás vlakvedoucí naučil a přidal i příslušné zloté na lístek. Přesně podle návodu jsme opustili nádraží, ale vzápětí nás sebrala polská nádražní policie, ani jsme nestačili poprosit o ten lístek do Krakova. Po různých úředních ceremoniích se dočkali i biletu, odkud se po nějaké době dostali parníkem do Boulogne.

Přespali jsme v nějakém opuštěném kostele, dostali jsme chudou večeři a ráno jsme byli rozděleni na příslušníky pozemních vojsk a letectvo. Letci směřovali do Paříže, kde nás zaregistrovali, procházeli jsme zdravotními prohlídkami a psychologickými testy a po týdnu nás čekala Marseille a v ní cizinecká legie.

Válka ještě nebyla vyhlášena. Vyřešil to tedy vstup do legie a jako legionáři jsme byli odtransportováni do Oranu a pak do Sidi-Bel-Abbes, kde už byli zařazeni do CIC. Čekal na ně tvrdý legionářský výcvik. Vypuknutím války mizela nejistota, cíl, pro který jsme opouštěli rodnou zem, dostával pevný obrys. Byli jsme přidělováni do francouzských perutí, já přišel 1. října 1939 ke stíhací Groupe de chasse 1/5, což nebyla leccjaká jednotka. Les Cigognes, jak zněl její bojový název, proslula již v 1. světové válce, kdy ji velel slavný stíhač Guynemer. Perut' byla nazývána elitním sborem francouzských letců a úspěšně ji rozvíjeli naši letci – Vašátko, Vybíral, Vrána, Peřina. Léтали jsme v té době na Curtissech H-75. V důsledku bojové činnosti perutě skončilo v ohni přes 110 německých letadel a o téměř polovinu z tohoto počtu se zasloužili českoslovenští piloti. Francie se však octla na pokraji zhroutení, Hitler se chystal k závěrečnému triumfu, což ovšem nemohl přenést přes srdce jeho italský kolega Mussolini. Tento někdejší obdivovatel českých husitů, 10. června 1940 vyhlásil z Itálie Francii válku.

Byl jsem převeden ke Groupe de Chasse 3/5 operující v Tunisku. Naše letiště El Ouina bylo vybudováno na obrovském močálu, Jediné spojení s pevnou zemí tvořil most přes bažinu. Bránili jsme Tunis proti náletům italských bombardérů a sami jsme na našich Moranech MS-406 několikrát zaútočili na italské vojenské letiště, umístěné na ostrově Pantaleria. Mimochodem, byl to v dějinách válek později jediný ostrov, dobytý spojenecským letectvem. Po stálém bombardování vyvěsilo 15 tisíc Italů bílou vlajku a tak invazní jednotka obsazující ostrov měla jen jednoho raněného. Byl to anglický voják, jehož kousl splašený osel. To bylo ovšem až o tři roky později. Naše nálety na pozemní cíle tak přesvědčivý účinek neměly, ale snažili jsme se při nich zúročit vše, co jsme se ještě v republice naučili při cvičeních v Milovicích. Jenom letouny MS-406 nebyly zdaleka tak dobře ovladatelné jako naše Avie B-534 a rozhodně nebyly rovnocenným soupeřem německým stodevítákům, ani novějším italským stíhačkám. Ovládání bylo komplikované, stále se musela hlídat činnost motoru a ručně nastavovat ovládání chladiče.

Němečtí nacisté však nebyli jediným nepřítelem, osudový protivník byl skrytý, zákeřný a jeho bojovou základnou byla bažina kolem letiště El Ouini. Byli to moskyti, kteří mi přinesli nemoc na celý život – chronickou malárii.

Startoval jsem k běžnému hlídkovému letu, vyšplhal jsem do pěti tisíc metrů a najednou jsem začal mít podivné pocity – malátnost, mrazení v rukou, stále se to stupňovalo, až jsem se raději radiem spojil s letištěm a žádal o dovození přistát. Hovořil se mnou doktor, zeptal se na příznaky a nařídil okamžitě přisát. Začal jsem klesat k letišti, ale v tom jsem již úplně zvadnul. Naštěstí jsem se z bezvědomí probрал asi v 1.500 metrech, snažil srovnat masinu a sednout. Podařilo se mi to na poslední chvíli, stačil jsem jen vypnout motor a probudil se za čtyři dny v nemocnici na posádce. Tam jsem se dozvěděl, že mám chronickou tropickou malárii, a to ještě z místní nabídky několika typů této nemoci, zrovna ten nejhorší druh.

Po kapitulaci Francie jsem se dostal s perutí do Casablancy, kde mě stihl v říjnu další záchvat malárie, který trval sedm dní s teplotami 42 stupňů. Počátkem roku 1941 byla perut' rozpuštěna a její příslušníci demobilizováni. Dobrodružnou cestou přes Gibraltar se mi podařilo dostat do Anglie.

Nastala další etapa jeho cesty válečného letce v RAF. (Pokračování příště)

V srpnu se takřka po roce rozběhl nový ročník soutěže okresního přeboru, a i když jsou prázdniny za námi, fotbal stále pokračuje v plném proudu. Doufáme, že se podaří odehrát zbytek podzimní sezóny bez nějakých komplikací, natož aby opět došlo k přerušení, které je vždy nepříjemné. Doposud odehráli místní fotbalisté šest utkání, 2 výhry, 1 remíza a 3 prohry znamenají nasbíraných 7 bodů a v tabulce 8.místo.

V začátku sezóny jsme přivítali na domácím hřišti blízkého rivala z Červeněvsce, což vždy znamená vyšší počet diváků a hlasitější atmosféru, než v jiných zápasech. Bohužel předvedená hra moc líbivá pro diváka nebyla, což se vzhledem k té situaci, že se téměř rok žádný fotbal nehrál, dalo čekat. Utkání skončilo spravedlivou remízou a pozitivní fakt byl získaný první bod, který bude důležitý v boji o nesestupová místa.

Ani v dalších zápasech výrazné zlepšení herní kvality nepřišlo, což mělo za následek dvě porážky za sebou, nejdříve ve Vysoké, kde k zisku dalšího bodu nebylo daleko, a poté doma s Libřicemi, když se body, jak se říká, darovaly neproměněnými šancemi. První naděje se objevila v Lovčicích, kde už se bodovalo naplno, ačkoliv tomu věřil jen málokdo. Nicméně výhra byla zasloužená. S lehce pozitivními myšlenkami se mohlo pokračovat o týden později v dalším zápase v derby s Myštévsem. Výhra 1:0 byla snad jediná

útěcha z celého zápasu, jelikož hra se dala nazvat katastrofickou. V posledním hraném utkání zajelo Ruchadlo na nepříjemnou půdu do Prasku, který potvrdil roli favorita a zvítězil 1:0.

Ve zbytku podzimu je na programu ještě spousta zápasů, a pro klidnou zimu by bylo vhodné získat ještě pár potřebných bodů, se kterými by se lépe začínala jarní část. Dohánět vše na poslední chvíli bývá zrádné. K tomu je zapotřebí stále dostatečně trénovat a co nejdříve oprášit starou dobrou formu.

Filip Matějka

Historie domu číslo popisné 50

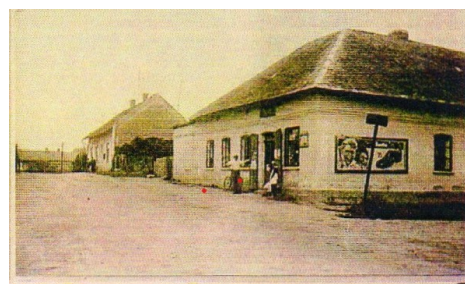
jeho majitelem Jan Šperk. Šperkovi přišli do Ohnišťan z Jaroměřska hned v první vlně засídlování po rozdělení komorního panství v letech 1773 – 1778. Zda si dům koupili nebo postavili, to nevíme. Po dalších více než 80 letech přešel do vlastnictví rodiny Kvasničkových a žili tam také Trubačovi.

Víme, že v roce 1869 při sčítání lidu zde žili:

Kvasnička Antonín	nar. 1822
Kvasničková Kateřina, manželka	nar. 1828
Kvasničková Anna, dcera	nar. 1853
Kvasnička Antonín, syn	nar. 1855
Kvasničková Františka, dcera	nar. 1857
Kvasnička Václav, syn	nar. 1859
Kvasničková Antonie, dcera	nar. 1866
Kvasnička František, syn	nar. 1868
Trubač Václav	nar. 1833
Trubačová Kateřina, manželka	nar. 1838
Trubačová Marie, dcera	nar. 1867
Trubačová Františka, dcera	nar. 1869

Čp.49 domek vlevo

Čp.50 obchod a hostinec Bydžovských

Poslední majitel domu z Kvasničkových v roce 1889 byl nucen všechno prodat v soudní dražbě. Příčinou tohoto úpadku prý byly karty. Novým majitelem se stal Josef Páv. V roce 1903 přikoupil domek číslo popisné 49 od Hruškových. Tento domek zboural a postavil dům číslo popisné 91.

Pávovi měli tři dcery. Protože se všechny provdaly mimo Ohnišťany, Pávovi dům s obchodem, hostincem a malým hospodářstvím prodali a odstěhovali se do Prahy. Jen u severní zdi domu si přistavěli místnost, ve které chtěli trávit vždy léto. Také to několikrát udělali a tak se sem dostával i budoucí virtuos na violoncello Sádlo, který byl z rodiny jejich provdané dcery. Tím jsme také mohli vždy být jeho posluchači, protože svou hru neustále – na dvoře pod velkou starou hrušní – zdokonaloval.

Vše od Pávů odkoupili pan Václav Bydžovský s manželkou Vlastou z Chlumu u Hořic. Pan Bydžovský pocházel původně z Tereziných Darů, jako ostatně i všichni Bydžovští v Ohnišťanech. Přistěhovali se i s matkou paní Bydžovské paní Tauchmanovou a se synem z prvního manželství paní Bydžovské Václavem Jezberou. Paní Bydžovská byla vdovou.

Převzal obchod a roku 1934 otevřeli i hostinec, který byl 8 let zavřený. Ve vsi provozovali tuto činnost další tři hostinští a ti se proti otevření odvolali. Vše však bylo provedeno zákonnou cestou a tak toto odvolání bylo zamítnuto. Paní Bydžovská vedla dům vzorně, vše tam bylo čisté, útulné a příjemné. Dokonce zde i vařila a měla stálé strávníky – pana faráře, pány učitele a další, kteří zde neměli vlastní domácnost. Pan Bydžovský pracoval jako komisionář a později správce filiálky Rolnického družstva, které zde založil.

Na manžele Bydžovských a na jejich hostinec i obchod se dobře pamatují. I na paní Tauchmanovou, která se dožila vysokého věku, navzdory tomu, že měla cukrovku, ale držela přísnou dietu a tak se vždy všechno točilo kolem jejího zdraví. Najednou však ulehla a docela s přehledem oznámila, že zemře. Moje maminka ji šla navštívit, tak jak to bývalo v sousedství zvykem. Paní Tauchmanová nám sdělila, že bude mít tuto noc velkou návštěvu. A také skutečně v noci zemřela.

K Bydžovským také jezdili příbuzní z Prahy Langmaierovi. Byla to sestřenka paní Bydžovské a její děti, Jindřich a Eva zde hodně pobývaly, zvláště za 2. světové války, kdy jídla bylo málo. Eva byla ve věku mé sestry a hodně spolu kamarádily, vlastně, Eva chodila k Bydžovským jen spát. Po válce vystudovala medicínu, provdala se na Slovensko. Její muž byl také lékař. Musím na ni prozradit, že zde však něco ztratila a to své srdce. Velmi se tu zamilovala do místního – tehdy – chlapce, samozřejmě, že to bylo platonické, ale na celý život.

Vždy, přijela-li nás později navštívit, šla na hřbitov k jeho hrobu a bývala silně dojatá! A ještě musím dodat, že ve svém manželství nebyla šťastná, snad za to mohla i její láska z mládí.

Vraťme se však zpátky! U Bydžovských plynulo vše dobře a v pohodě až do roku 1948, kdy nastaly velké politické změny znárodněním a celé soukromé podnikání skončilo pod správou Jednoty.

Paní Bydžovská zemřela někdy v šedesátých letech minulého století. Pan Bydžovský ji dost dlouho přežil.

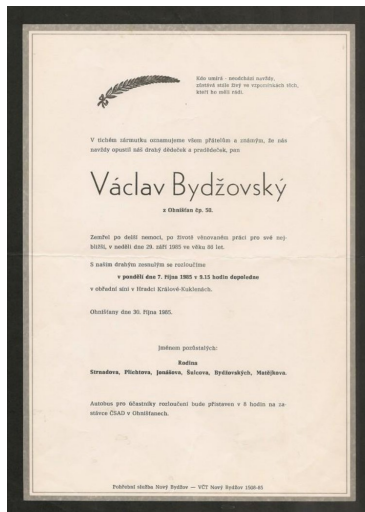
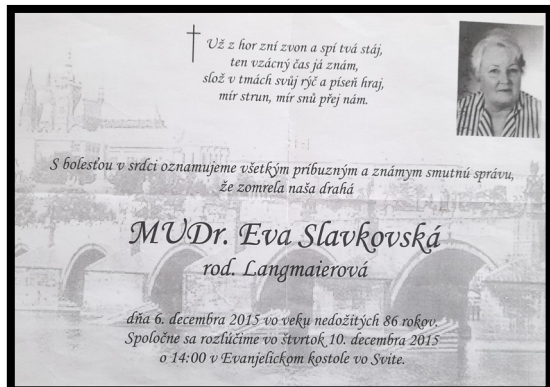
Ještě jeden člověk prošel Bydžovským životem a chci se o něm zmínit. Někdy po roce 1950, kdy už tady fungovalo JZD, sem do něj přišel pracovat mladý chlapec. Neměl tu svou rodinu a ani nevím, odkud byl. Stravoval se také u Bydžovských a pak u nich i bydlel. Velice se vzájemně zblížili a on u nich našel domov. Byl to jejich Brěťa. Vše jim obstaral, udělal a měl je rád. Jejich vztah se změnil po smrti paní Bydžovské a také uplýváním času. Brěťa si postavil svůj vlastní dům, oženil se a tragicky zemřel právě ve chvíli, kdy byl pohřbíván pan Bydžovský. Bylo to přímo osudové!

Tolik lidí tímto domem prošlo, tolik různých osudů se v něm odehrálo, ale po smrti Bydžovských, už v něm nikdo nežil.

Zdědili ho příbuzní pana Bydžovského, kteří právě stavěli dům a se svým strýčkem se dohodli, že mu v novém domě připraví pokoj, kde bude bydlet. K tomu už ale nedošlo.

Mydlářovi dům č.p.50 zbourali, byl stavebně už nepoužitelný.

Až nyní, v roce 2021, zde vstává jakoby ze svého popela, nový dům a mne to velice potěšilo! Preji budoucím obyvatelům a majitelům, aby v něm žili své životy šťastně a spokojeně! L.Š.

Sraz Zetorů v Ohnišťanech

Jedenáctý zářijový den se v Ohnišťanech nesl pod symbolem velkého písmene Z. 7. ročník Srazu majitelů traktorů Zetor, který se konal 11.9.2021. Od samého rána bylo jasné, že letošní účast na srazu bude rekordní. V 9 hodin ráno stálo na place 20 strojů a v 11 hodin vyjždělo na každoroční spanilou jízdu obcí rekordních 53 traktorů. Zájem diváků byl taktéž rekordní a nás těší, že se naše práce stále těší zájmu spousty lidí. Jedním slovem DĚKUJEME a

budeme se snažit, aby další ročník byl minimálně tak dobrý, jako ten letošní. Diváci, stejně jako v minulých ročnících, hlasovali o nejhezčím Zetoru. Přinesli do schránky 244 hlasovacích lístků. Po sečtení výsledků se vyhlásili 3 nejhezčí. 3. místo obsadil Kříž Vratislav nejmladší se Zetorem Super 35 z Radimi, 2. místo osadil Mlejnek Václav se Zetorem 25A z Dřevčenic a 1. místo

obsadil Ješina Aleš se Zetorem 5511 z Tereziných Darů. Při sčítání výsledků probíhalo na hřišti vystoupení Spolku ohnišťanských žen. Dle zájmu a ovace diváků je jasné, že dámy opět předvedly krásné vystoupení. Velké díky patří Spolku ohnišťanských žen nejen za vystoupení, za perfektní občerstvení po dobu celé akce. Po slosování vstupu nek ve hře o ceny se začal chystat slalom – jízda zručnosti, který patří ke královské disciplíně celého dne. Slalomem letos projelo 30 traktorů. Konečný výsledek slalomu byl vzápětí vyhlášen a na třetím místě se s časem 1:07:26 Martin Řeháček se Zetorem 7211 z Chotělic, na druhém místě se umístil Martin Vraštil se Zetorem 7011 z Ohnišťan s časem 1:03:00 a na první pozici si dojel s výsledným časem 1:02:18 Řeháček Leoš se Zetorem 6011 ze Sběře. Po vyhlášení slalomu následovala soutěž v hodu pneumatikou. Zúčastnilo se jí 30 mužů, 12 žen a 53 dětí. Vyhlášením výsledků poslední soutěže skončil letošní Sraz Zetorů. Celý den panovala klidná a veselá nálada pod vedením pana Tomáše Čápa, který sice nebyl úplně vidět, ale byl slyšet a doprovázel sraz slovem i písničkou. Skoro na závěr musíme ocenit práci a zápal všech členů Zetor klubu Ohnišťany, Spolku Ohnišťanských žen a dobrovolníků. Ať za přípravu občerstvení, které je asi nejnáročnější, ale i za práci odvedenou na vitacích stanovištích, parkování traktorů, hlídání křižovatek, dohled a psaní výsledků při soutěžích, komentování a celkové přispění k hladkému průběhu srazu.

Závěr článku patří sponzorům akce, kteří si zaslouží svůj prostor. Byli to – Auto transport Roman Wojcik, Nekvinda a.s., Agrico s.r.o., Agro Žlunice a.s., Apros Solar s.r.o., Fermat Machinery s.r.o. a Obec Ohnišťany. Všem sponzorům moc děkujeme za všechny příspěvky a dary.

Za rok na shledanou se těší Zetor klub Ohnišťany

Petr Novotný

Stává se již tradicí, že začátek září v Ohnišťanech bývá ve znamení srazu traktorů ZETOR. Zvláště letos, kdy výroba traktorů v Brně dosáhla 75 let trvání. A protože ani Covid-19 zetoráky naší obce nedokázal zastavit, tak už loni stanovené datum 11. 9. 2021 bylo impulsem k zahájení příprav této akce. Už od poloviny prázdnin probíhaly schůzky, kde byly probírány organizační otázky, zabez-

pečení programu i materiálního zajištění celé akce. Celou tu dobu byly však obavy, jak se bude vyvíjet covidová pandemie. S počátkem příprav zetoráků se do činnosti zapojily i členky Spolku ohnišťanských žen a začaly nacvičovat nové vystoupení. Zároveň se zajímaly i o pomoc při zajištění občerstvení.

Jako střípky do mozaiky se doplňovaly jednotlivé úkoly, aby vše bylo, jak má být. Do příprav se výrazně zapojil i obecní úřad v čele se starostkou. Už v pátek 10. 9. byly na hřišti započaty přípravy. Byly vytvářeny prostory pro traktory, diváky a parkoviště aut. Připraveny byly stoly, lavice, dříví na grilování a jiné nezbytné práce, včetně úklidu kolem celého areálu. V den konání srazu byly již od časných ranních hodin v proudu přípravy zvukové techniky na podiu na korbě nákladního auta od firmy Wojcik ze Šaplavy. Dále byly připraveny gril a udrna a prostory pro výdej občerstvení, postaveny stany pro registraci účastníků a pokladny. Ještě nebylo 9 hodin a již se sjížděly první traktory, zejména domácí, ale i přespolní, takže se u registrace vytvořila kolona traktorů různých typů ze všech možných obcí. Některé sólo, ale hodně jich mělo nějaký přívěs, často s různými lavicemi a sedačkami pro účastníky spanilé jízdy. Brzy byl překonán rekord počtu traktorů a stále přijížděly další. To trochu způsobilo problémy pořadatelům, ale vše se zdárně vyřešilo a po prohlídkách strojů se v 11 hod. rozjela spanilá jízda obcí v čele se ZETOREM 25A a přívěsem s vlajkami obce, Zetor klubu a Spolku ohnišťanských žen, které tvořily posádku přívěsu. Spanilé jízdy se zúčastnilo celkem 53 traktorů. Mezi tím se naplno rozběhlo občerstvení, a to byly 3 pečené kytý na grilu, bramboráky ze 60 kg brambor, klobásy z udrny, párky v rohlíku pro ty mladší, guláš z divočáka z téměř 30 kg masa a škvarková pomazánka. Diváci se pustili do jídla s takovou chutí, že to vypadalo, že bude brzo vše vyjedeno, proto pořadatelé včas zareagovali a zásoby jídla dojeli doplnit. A že všem velice chutnalo, tak dobroty rádi zapili pivem, nebo nealko nápoji. Vypilo se 15 sudů piva, 4 sudů malinovky a další nápoje. Po spanilé jízdě již poněkolkáté dostávají prostor pro své vystoupení členky Spolku ohnišťanských žen. Je s podivem, že za poměrně krátkou dobu dokáží nacvičit a předvést své vystoupení, které vždy znamená velký úspěch a zasloužený aplaus.

Potom následuje vstupenková tombola, do které bylo letos prodáno 450 vstupenek. Podle odhadů se srazu zúčastnilo až 600 diváků. Ti také rozhodovali o nejhezčím traktoru. Následně je na programu tzv. královská disciplína - slalom a jízda zručnosti. Do té se přihlásilo 30 strojů a všichni podali skvělé výkony. Vyhrát může jen jeden. V silné konkurenci se na 2. místě umístil Martin Vraštil.

Následuje už doprovodný program, tentokrát hod pneumatikou. O náročnosti se mohli přesvědčit všichni z řad diváků od mužů, žen a také velký počet dětí.

Vyhlášením výsledků oficiální část srazu končí. Nekončí ale volná zábava, setkání přátel a známých až do pozdních nočních hodin.

Co na závěr? Je úžasné, že hrstka nadšenců dokáže zvládnout tak velkou akci, zásluhu mají všichni zetoráci, jejich rodinní příslušníci, ostatní složky v obci a obecní úřad, který celou akci spolupořádá.

Díky všem a s novými poznatky a podněty se těšíme na 8. ročník v roce 2022.

Milan Purma

DÍKY ZA VÁŠ ČAS!!!

Queen, letos vystoupení v tomto duchu, jelikož Freddie by oslavil 75 narozeniny, tak jak traktory značky Zetor, zároveň letos uplynulo 30 let od úmrtí Freddieho Mercuryho. Vymyslet choreografii nebylo zas až tak snadné (myšleno na písničky Queen), jelikož se jedná docela o specifickou hudbu. Dále nějaké pohybové indispozice, to ale není překážkou, když nejde tančit, může se „jako“ zpívat. Představit a odsouhlasit si vše s ostatními a můžeme začít trénovat, 12 hodin na hřišti, pořád a stále dokola, samozřejmě ve spolupráci s Tomášem, který má s námi svatou trpělivost. A je tady den D, Aleš nás vyveze na spanilou jízdu „dámosedem“, panáčka na nervozitu a jdeme s kůží na trh. 27 lidiček, jedna celá třída! Nemohu už ani psát naše dámy, protože už druhým rokem se zapojují i pánové Adam, Honza, Tom a Honzík, kteří to patřičně rozjeli. Děti se zdá, že to také dost baví, u tohoto vystoupení je nejvíc bavila jistá slova a ukazování rukou, kdo to viděl, jistě pochopí ☺. Jste všichni perfektní! V sobotu mě oslovil jeden pán, který řekl: „Vy tady v Ohnišťanech asi nemáte co dělat, že? Když tady pořád něco děláte?“. Věřte, že máme, tak jak vy všichni, důležitá je chuť a toto je odměna, protože život se má žít, tak proč se trochu nepobavit a užít si pěkný den. Nevyžehlené prádlo, studenou plotnu aj. nám snad naše rodiny odpustí, však my to doženeme.

Neméně důležitá je příprava před, kdy v pátek vše vrcholí, pánové se starají o své úseky, na naše dámy připadá úkol v podobě úklidu, loupání brambor na již tradiční bramboráky a příprava škvarkové pomazánky. Každý rok vyvstává otázka, kolik brambor připravit, samozřejmě se navyšují kg, letos na 60 kg! Navyšovat už to snad ani kapacitně nejde, ale uvidí se zase příště ☺.

Máme za sebou sobotu 11. září 2021, která nám ukázala, že jsme team, jak to nazval Tomáš: „Jedna velká ohnišťanská rodina“. Tato „rodina“ se v tento den rozrostla o dalších cca 500 až 600 lidí, kteří se přišli podívat na traktorové krasavce a prý i na nás, na naše vystoupení ☺. Tento počet nikdo nečekal, tak smekám před Námi, Vámi, že se vše zvládlo a návštěvníkům děkujeme za jejich účast, pochopení a podporu. Protože věřte, že nasazení všech bylo obrovské.

Po tomto náročném dni pro všechny většinou říkáme, odpočívajte a moc všem díky, to samozřejmě proběhlo, až na ten odpočinek. Ono toho zahálení moc nebude, jelikož se chystá 1. společný ples, Výstava, Rozsvícení stroměčku, vidíte, málo toho nebude. A to nevypisují ještě další akce, které proběhnou, o těch se zajistě dočtete od ostatních.

Klobouk dolů před vámi všemi, kteří něco děláte, protože všichni dobře víte, co to obnáší. Ono totiž, kdo nic nedělá, nic nepokazí a nejvíc připomínek ke všemu mají většinou ti, kteří s přípravou těchto akcí nemají zkušenost, ale zajistě vědí, co by mělo být lepší, či alespoň jinak ☺. Což je samozřejmě také v pořádku.

Mezi tím vším naše dámy stále roznáší letáky po naší vesnici. Možná si řeknete: „Bože, už zase ty letáky!“ Ano, to můžete, ale dámy díky tomu přispěly na Dobrého Anděla částkou 6.285,- Kč, což zajistě pomůže rodině, která tuto pomoc potřebuje. Každý člověk si totiž

přeje, aby s ním ostatní jednali jako se sobě rovným a aby měl stejné příležitosti. Lidé s postižením, onemocněním nejsou přeci výjimkou. Moc díky milé dámy!

DÍKY VÁM VŠEM, DÍKY ZA VÁŠ ČAS!

P.S. Jedna taková osobní zkušenost, když se na někoho usmějete a on Vám usměv vrátí, hned budete mít lepší náladu celý den, tak to někdy zkus-
te.

Hezké podzimní dny, buďte zdraví a usmívejte se.

Lenka Čáповá

TFA v Ohnišťanech

Možná se vám v poslední době stalo, že jste v obci u rybníka potkali několik místních kluků, jak běhají a táhnou za sebou na laně pneumatiku, nebo jednu obří pneumatiku vláčí do kopečka ke křižovatce, a aby to bylo ještě „divnější“, mají na sobě aktivní dýchací přístroj. Jedná se o trénink na TFA (Toughest Firefighter Alive – Nejtvrdší hasič přežije) místních hasičů – Davida Snopka, Ondřeje Šmídka, Petra Novotného, Romana Šulce a Adama Jiříčka. Součástí této přípravy bylo i několik výběhů na rozhlednu na Hoříckém Chlumu. V letošním roce se naši borci zúčastnili hned tří závodů TFA.

V červnu to byla soutěž v Žernově, za které si David přivezl první místo v kategorii muži nad 35 let a potvrdil tak svoji loňskou kvalifikaci na Mistrovství České republiky dobrovolných hasičů v disciplínách TFA. Skvělý výkon předvedl také Adam, který obsadil třetí místo mezi muži do 35 let.

Mistrovství České republiky dobrovolných hasičů v disciplínách TFA se mělo konat již v roce 2020 ve Svitavách, ale situace to bohužel nedovolila a tak soutěž byla přesunuta na konec srpna 2021. Právě již ve zmiňovaném Žernově, ale již v loňském roce, se do Svitav do pětičlenného družstva za Královéhradecký kraj kvalifikoval David, Petr a Adam.

Ve Svitavách se běželo klasické čtyř úsekové TFA. V prvním úseku museli hasiči roztáhnout dva B proudy na vzdálenost 50m, smotat dvě hadice typu B a uložit do připraveného boxu. Druhý úsek začali 80ti ranami palicí do hammer boxu, vzlít 25kg kanystr a proběhnout tunelem, přepravit 80 kg figurínu na vzdálenost 60 m a překonat 3m vysokou bariéru. Ve třetím úseku museli zvednout a na vyznačené místo opřít dva žebříky, vylézt na lešení, vytáhnout 20kg závaží, slézt dolů a zapojit proudnici na hydrant. Ve čtvrtém úseku vybíhali čtyři patra do věže. Celou soutěž absolvují v zášahovém obleku, botách, helmě, rukavicích a kromě druhého úseku s dýchacím přístrojem na zádech. Na zdolání jednoho úseku byl limit 4 minuty a přestávka mezi úseky byla 6 minut.

Královéhradecký kraj se v soutěži umístil na 11. místě. V závodě jednotlivců byl David 42., Petr 44. a Adam závod nedokončil.

Vrcholem sezóny byl pro všech pět kluků závod Firefighter combat challenge v Telči, který se konal v sobotu 18. září 2021. Čekal je závod jednotlivců a také štafeta. Závodníci absolvují celou trať v hasičském zášahovém obleku, zášahové obuvi, rukavicích určených pro zásah k ohni, helmě, dýchací masce a aktivním dýchacím přístroji. Trať má 5 částí, které se běží bez přestávky.

Každý závodník vynesl dvě smotané hadice o váze 20 kg do 4. patra sušící věže, oknem vytáhl 20 kg závaží, seběhl dolů, překlepal palicí 80 kg závaží na kaiser boxu, proběhl slalom mezi hydranty, táhl zavodněný C proud 23 m, srazil terč proudem vody a přepravit 80 kg figurínu do cíle.

Pro kluky to byl první závod tohoto formátu, a přestože jeli sbírat hlavně zkušenosti, tak podali naprosto úžasné výkony. Roman trať zabežl za 157,01 sekund, Petr za 159,28 sekund, Ondra za 165,49 sekund, David za 168,10 sekund a Adam za 201,20 sekund. Své síly poměřili s hasiči z dobrovolných i profesionálních jednotek České republiky, Slovenské republiky a Rakouska.

Ve štafetě se kluci také nenechali zahanbit a trať zdolali společnými silami za 115,77 vteřin. Na závěr mi již nezbyvá než pochválit kluky za skvělé výkony, ale hlavně za neuvěřitelnou týmovou spolupráci, vzájemnou pomoc a podporu.

Katka Snopková

Měla jsem možnost osobně vidět výkony ohnišťanských nejtvrdších hasičů ve Svitavách i v Telči. Pánové, všem vám patří velký obdiv, skvělý výkon, úžasná sounáležitost a týmová motivace a spolupráce a zároveň reprezentace nejen našeho hasičského sboru, ale i obce. Díky vám i všem, kdo vás přijeli podpořit.

Eva Jiříčková

Vítání občánků

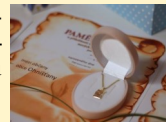

Když se narodí děťátko, stává se také i malým občánkem příslušné obce, ve které s rodiči žije.

Proto nám bylo velkým potěšením dne 19.9.2021 přivítat do naší obce 6 dětí, 1 děvče a 5 chlapců, které se narodily v r.2020 – 2021 a to Kristýnku, Chana, Lukáška, Patrika, Kristiánka a Hynečka.

Paní starostka všechny seznámila s patřičnými náležitostmi a pronesla řeč ke všem zúčastněným. Rodiče se podepsali do Pamětní knihy, děti obdržely dáreček v podobě zlatého řetízku s přívěskem znamení zvěrokruhu a malý dáreček a maminka kytíčku. A tatínkové? Ti už své dárečky přeci mají ☺. Nechyběl ani Oháječek pod vedením Haničky Mejdrové, který zazpíval pár písniček. Tímto Oháječku děkujeme za hudební doprovod.

Přejeme Vám i Vaším dětem jen to nejlepší do celého jejich života. Lenka Čápová

Sokolnické setkání

Vážení spoluobčané!

Dne 18.9.2021 se konalo v honitbě Ohnišťany, obhospodařované Mysliveckým sdružením Hubert Ohnišťany, z.s., již 24. sokolnické setkání, pořádané Sokolnickým střediskem Jičín.

Jedná se o tradiční setkání členů Sokolnického střediska Jičín, které v letošním roce slaví 50. výročí založení. Tato tradiční lovecká akce je spolupořádána našim Mysliveckým sdružením nepřetržitě již téměř čtvrtstoletí. Na úplném začátku byla tato akce vždy svolávána na zámek v Podlesí, kdy úplně první setkání se konalo na žádost tehdejšího majitele zámku a statku v Podlesí, pana Vladimíra Jemelíka.

Je potřeba zmínit to, že prostředí parku v okolí zámku do dávalo ranním nástupům a odpoledním ukončením, spojeným s výřadem, náležitou a neopakovatelnou atmosféru, která je alespoň z části viditelná na fotografiích z té doby. Toto se vám pokusíme přiblížit příští rok, kdy, doufejme, proběhne 25. setkání, což si zaslouží delší článek.

Letošní setkání proběhlo, jak jsem již napsal dříve, v sobotu 18.9.2021. Sraz účastníků byl domluven na 9.00, v nově otevřené Obecní hospodě. Již kolem 8.45 byla na místě většina účastníků jak z řad členů mysliveckého sdružení, tak z řad Sokolnického střediska Jičín, členů jejich rodin, případně hostů. V průběhu cca jedné hodiny proběhlo ranní občerstvení, vzájemné přivítání účastníků a zhruba naplánování celé akce.

Po 10. hodině proběhl slavnostní nástup na louce za dílnami v areálu Rolnické a.s., provázený loveckými signálními trubkami, na kterém byli všichni účastníci akce z řad Mysliveckého sdružení a Sokolnického střediska, včetně několika přihlížejících, seznámení s plánem akce. Po nástupu jsme se odebrali pěšky do honitby, kdy nás po celou dobu doprovázel traktor s vozem na přepravu účastníků, který s sebou vozil malé občerstvení, které bylo po celou dobu účastníkům celé akce k dispozici.

Této akce se zúčastnilo celkem 14 sokolníků se svými dravci, několik členů Mysliveckého sdružení a členové rodin některých sokolníků. Celkem něco málo přes 20 lidí. Z dravců zde bylo celkem pět Jestrábů, pět Kání Harrisových, jeden Orel skalní, jeden kříženec Orla skalního a Káně Harrisovy a dále ještě dva Sokoli stěhovaví. V průběhu celého dne měli všichni sokolníci, kteří chtěli lovit, možnost ulovit zvěř, v našem případě zajíce nebo zvěř srnčí, ne vždy se jim však dařilo, tak jak už to při lovu bývá. V průběhu dne si účastníci utvořili obrázek o zazvěření honitby v letošním roce. Nezbyvá než konstatovat, že stavy zajíců jsou maximálně na 2/3 loňského stavu, možná na 1/2. Což je jistě zapříčiněno hlavně, v letošním intenzivnějším, obhospodařováním zemědělských pozemků v porovnání s loňským rokem.

Krátce před 16. hodinou proběhl slavnostní výřad na louce před Paškou, na kterém leželi tři zajáci, což je slušný výsledek i s ohledem na to, že se lovu aktivně účastnilo méně než polovina zúčastněných dravců a také s ohledem na to, že je začátek sokolnické sezóny a dravci ani jejich majitelé ještě mnohdy nejsou v potřebné kondici. Z výřadu jsme se odebrali vozem před Obecní hospodu, kde se konala závěrečná fáze setkání, spojená, mimo jiné, s vyhlášením krále této akce – nejúspěšnějšího lovce a jeho dravce.

Co říci závěrem?! 24. sokolnické setkání Sokolnického střediska Jičín v Ohnišťanech proběhlo za velmi pěkného počasí, v přátelské atmosféře, v příjemném prostředí Obecní hospody, kde bylo o všechny vzorně postaráno.

Nezbývá než se těšit a doufat, že 25. setkání, plánované na září 2022, proběhne stejně dobře jako 24., že se na něm opět všichni ve zdraví sejdeme a následně se s vámi budeme, nejen na těchto stránkách, moci podělit o zážitky z 25. setkání, ale také o souhrnný článek za 25 let konání této velmi pěkné akce.

Štěpán Tobolka, myslivecký hospodář MS Hubert Ohnišťany

Pieta k uctění památky hasičů JSDH Koryčany zesnulých při zásahu

Všichni jistě víte, že ve středu 15.9.2021 došlo k tragické události, kdy při výjezdu zemřeli dva naši kolegové, hasiči. Vyjeli k zásahu tak, jako tisíckrát předtím. Bohužel, tentokrát osud nebyl milostivý, došlo k výbuchu, který si vyžádal cenu nejvyšší. Nestává se to často, ale občas se to stane a nikdo neví, kde končí nit jeho života. Může se to stát komukoli z nás, i proto jsme se, v neděli, 19.9.2021, rozhodli připojit k pietnímu aktu a v pravé poledne jsme uctili minutou ticha památku zemřelých hasičů.

David Snopko

Maškarní ples

V neděli 3. října 2021

od 14 hodin

v Obecní hospůdce
v Ohnišťanech

Pro děti budou připraveny
soutěže oceněné dobrůtkami

Občertvení je zajištěno

TĚŠÍME SE NA VÁS ☺

pořádá: SDH Ohnišťany

Zetor klub Ohnišťany a Spolek ohnišťanských žen

vás srdečně zvou na

1. společný ples

v sobotu 9. 10. 2021 od 20:00

Obecní hospoda Ohnišťany

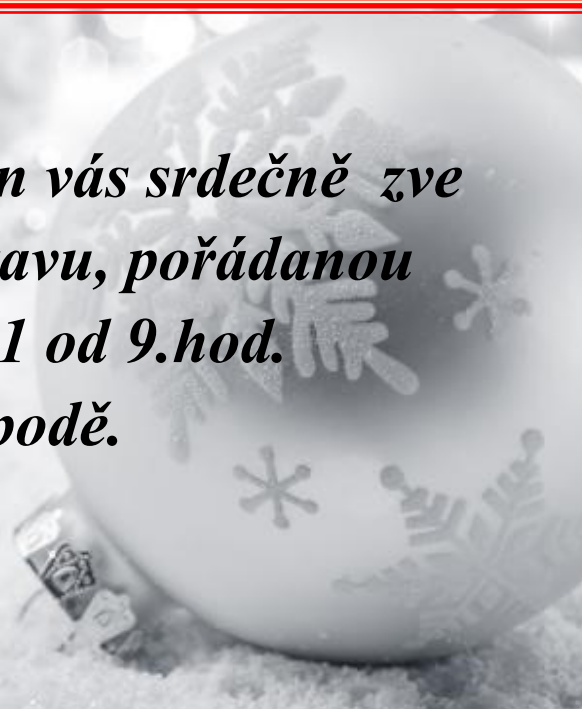

Půlnoční překvapení

Bohatá tombola

Vstupné: 90 Kč

***Spolek ohnišťanských žen vás srdečně zve
na tradiční vánoční výstavu, pořádanou
v sobotu 20.11.2021 od 9.hod.
v Obecní hospodě.***

***Obecní úřad Ohnišťany
vás zve na letošní rozsvícení
vánočního stroměčku,
v sobotu 27.11. od 14:30 hod.***

Uzávěrka příštího Zpravodaje bude 15. 12. 2021

Vydává Obecní úřad Ohnišťany. Zpracovali a vyfotografovali Štraufová L., J. Bucek, další fotky L. Čápková, E. Jiříčková, D. Snopko

